

Sygn. akt III K 182/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2022r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Sędzia Tomasz Kaszyca

Ławnicy: Maria Sękowska, Joanna Świątek-Czwojdzńska

Protokolant: Oliwia Marczevska

przy udziale Prokuratora Natalii Zemły – Sojki

po rozpoznaniu w dniach 29 lipca i 15 września 2022r. sprawy:

S. P. ur. (...) we W., syna K. i

E. z domu C., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od lipca 2020r. do dnia 20 października 2021r. w W. przy ul. (...) na terenie posesji i w pomieszczeniu mieszkalnym znajdujących się pod tym adresem, działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, w wyniku czego wytworzył znaczną ilość tego środka odurzającego, to jest 1311,7 grama, co stanowi 1311 porcji handlowych o wartości 52440zł,

tj. o czyn z art. 63 ust. 1 i 3 w związku z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk

II. w dniu 20 października 2021r. w W. przy ul. (...), działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Posiadał w samochodzie osobowym marki P. (...) o nr rej. (...) środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 3,90 grama o wartości 120zł,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. uznaje oskarżonego S. P. za winnego tego, że w okresie od maja 2021r. do dnia 20 października 2021r. w W. przy ul. (...) na terenie posesji i w pomieszczeniu mieszkalnym znajdujących się pod tym adresem, działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uprawiał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, w wyniku czego wytworzył znaczną ilość tego środka odurzającego, to jest 524,4 grama, co stanowi 524 porcji, zaś z prowadzonej w tym okresie uprawy pozostałych krzewów uzyskałby 787,3 grama ziela konopi innych niż włókniste, co stanowiłoby 787 porcji, przyjmując, iż czyn ten stanowi przestępstwo z art. 63 ust. 3 w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12§1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 57b kk, przy zastosowaniu art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k., wymierza mu karę roku i miesiąca pozbawienia wolności oraz 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę po 20 (dwadzieścia) złotych;

II. uznaje oskarżonego S. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II. części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu

narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85§1 i art. 86§1 kk wymierzone powyżej kary

łączy i wymierza oskarżonemu S. P. karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodów ujętych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 452 pod poz. 1-5 i zarządza ich zniszczenie;

V. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 20 października 2021r. od godziny 16:10 do dnia 12 maja 2022r. do godziny 15:15;

VI. zasądza od Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) na rzecz adw. A. K. 1254,60zł (w tym podatek Vat) tytułem nieopłaconej pomocy pranej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VII. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, w tym i opłaty w sprawie.

Maria Sękowska Tomasz Kaszyca Joanna Świątek-Czwojdzńska

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 182/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			

1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. P.	czyn przypisany w pkt. I. części dyspozytywnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
w okresie od maja 2021r. do dnia 20 października 2021r. w W. przy ul. (...) na terenie posesji i w pomieszczeniu mieszkalnym znajdujących się pod tym adresem, działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uprawiał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, w wyniku czego wytworzył znaczną ilość tego środka odurzającego, to jest 524,4 grama, co stanowi 524 porcji, zaś z prowadzonej w tym okresie uprawy pozostałych krzewów uzyskalby 787,3 grama ziela konopi innych niż włókniste, co stanowiłoby 787 porcji	wyjaśnienia oskarżonego	k. 42-43, 55-59, 381-384, 450-451, 26v-27 (tom sądowy)	

zeznania świadka D. K. (1)	k. 27-29, 30 (tom sądowy ujawnione)		
zeznania świadka S. M.	k. 457-458, 29v-30 (tom sądowy)		
protokoły oględzin	k. 5-7, 8-10, 14-15		
protokół użycia wagi	k. 21		
protokół użycia testera narkotykowego	k. 23-24		
opinie biegłego z zakresu fizykochemii (dowód dla czynów z pkt. 1.1.1 i 1.1.2)	k. 31-32, 103-105, 149-151, 446-447, 30 (tom sądowy)		
materiał poglądowy	k. 264		
brak w krytycznym czasie ze strony oskarżonego z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Z kwestionariusza zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień wynika uzależnienie od środków odurzających (fakt dla czynów z pkt 1.1.1 i 1.1.2)	opinia sądowo-psychiatryczna	k. 110-113	
kwestionariusz	k. 120-131		
uprzednia karalność oskarżonego (fakt dla czynów z pkt 1.1.1 i 1.1.2)	dane o karalności	k. 115-117	

Oskarżony S. P. jest żonaty i ma dwoje małoletnich dzieci. Legitymuje się wykształceniem podstawowym. Pracuje w firmie budowlanej jako murarz w ramach umowy zlecenia, z tytułu zatrudnienia osiąga miesięczny dochód w wysokości ok. 3500 zł netto. Wg oświadczenia nie był leczony neurologicznie, psychiatrycznie ani odwykowo. (fakt dla czynów z pkt 1.1.1 i 1.1.2)	dane osobopoznawcze	k. 109, 119, 26v (tom sądowy)	
1.1.2.	S. P.	czyn przypisany w pkt. II. części dyspozytywnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
w dniu 20 października 2021r. w W. przy ul. (...), działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał w samochodzie osobowym marki P. (...) o nr rej. (...) środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 3,90 grama o wartości 120zł	wyjaśnienia oskarżonego	k. 42-43, 55-59, 381-384, 450-451, 26v-27 (tom sądowy)	
zeznania świadka D. K. (1)	k. 27-29, 30 (tom sądowy ujawnione)		
zeznania świadka S. M.	k. 457-458, 29v-30 (tom sądowy)		

protokół oględzin	k. 11-13		
protokół użycia wagi	k. 20		
protokół użycia testera narkotykowego	k. 22		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1		częściowo wyjaśnienia oskarżonego Sąd za wiarygodne uznał te wyjaśnienia oskarżonego, w których ten przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, treść bowiem tych wyjaśnień znajdowała potwierdzenie	

	<p>w pozostałym zgromadzonym i uznanym przez Sąd za wiarygodny materiale dowodowym.</p> <p>Oskarżony przyznał, iż ujawniony na terenie należącej do niego nieruchomości w W. przy ul. (...) susz ziela konopi innych niż włókniste został przez niego wytworzony w procesie uprawy roślin, przy wykorzystaniu zakupionych przez niego nasion. Oskarżony w toku śledztwa w sposób szczegółowy przedstawił przebieg uprawianego przez niego proceduru wskazując, iż zaczął się on od zakupu przez niego nasion w maju 2021 r. Opisał proces uprawy, wskazując, iż samodzielnie podlewał i podcinał liście a wiedzę o hodowli marihuany czerpał z internetu i doświadczeń pracy na terenie Holandii. Brak było podstaw do zakwestionowania wyjaśnień oskarżonego w których wskazywał on, iż przedmiotowe konopie inne niż włókniste były przez niego uprawiane tylko na jego użytek. Podkreślić należy, iż wyjaśnienia oskarżonego co do faktów zbieżne były z ustalonym stanem faktycznym. Różniły się jedynie co do oceny prawnej w zakresie pojęcia „wytworzenie”.</p>	
	<p>zeznanie świadków D. K. (2) i S. M.</p>	

	<p>Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań ww. świadków - funkcjonariuszy Policji - na okoliczności związane z ujawnieniem w dniu 20 października 2021 r. w miejscowości W. przy ul. (...) nielegalnej uprawy konopi innych niż włókniste, do której to uprawy przyznał się oskarżony.</p> <p>Świadkowie wskazywali, iż w namiocie ujawnili dwa krzewy konopi i częściowo wysuszone części roślin konopi, w pomieszczeniu gospodarczym suszące się rośliny konopi, a w sypialni domu karton wraz z suszem roślinnym.</p>	
	<p>protokoły oględzin</p> <p>dowody nie budziły wątpliwości co do ich prawdziwości i wiarygodności. Z ich treści wynikało, iż na terenie miejsca zamieszkania oskarżonego ujawniono m.in. namiot w którym znajdowały się krzewy konopi (które następnie ścięto) i części roślin konopi, a w pokoju w kartonie susz roślinny.</p>	
	<p>protokół użycia wagi</p> <p>brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu</p>	

	<p>protokół użycia testera narkotykowego</p> <p>brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu</p>	
	<p>opinie biegłego z zakresu fizykochemii</p> <p>brak podstaw do kwestionowania konkluzji przedstawionych w sporządzonej przez profesjonalny podmiot a w swych treściach szczegółowych, zrozumiałych i pełnych opinii.</p> <p>Z przedmiotowych opinii wynikało, iż zabezpieczony i ujawniony w toku przeszukania pomieszczeń przy ul. (...) materiał dowodowy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 524,4 gramów stanowiło ziele konopi innych niż włókniste w formie liści, gotowych do bezpośredniego - po uprzednim wysuszeniu w temperaturze 50 stopni C. - użycia; - 787,3 gramów stanowiło ziele konopi innych niż włókniste pozyskane z zabezpieczonych krzewów. <p>Natomiast ujawniony w pojeździe marki P. susz roślinny o masie 3,9 grama (stanowiący 3 porcje handlowe o łącznej wartości 120 zł) był także</p>	

	<p>zielen konopi innych niż włókniste.</p> <p>Natomiast w wyniku prowadzonej przez oskarżonego uprawy (w postaci 2 zabezpieczonych krzewów) uzyskano by 787,3 grama ziela konopi innych niż włókniste, stanowiących 787 porcji handlowych.</p> <p>Biegły opiniował uzupełniająco na rozprawie, iż susz nadawał się do bezpośredniego spożycia, a liście - z uwagi na ich wilgotność - zostały podsuszone.</p>	
	<p>material poglądowy</p> <p>brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu</p>	
	<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p> <p>brak podstaw do kwestionowania konkluzji przedstawionych w sporządzonej przez profesjonalny podmiot, a w swej treści szczegółowej, zrozumiałej i pełnej opinii.</p>	
	<p>kwestionariusz</p> <p>brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu</p>	
	<p>dane o karalności</p>	

	brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu		
	dane osobopoznawcze brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu		
1.1.2		wyjaśnienia oskarżonego Sąd za wiarygodne - albowiem ich treść znajdowała potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym, w tym opiniach biegłego i protokołach oględzin - uznał wyjaśnienia oskarżonego, w których ten przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.	
	zeznania świadków D. K. (2) i S. M. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań ww. świadków - funkcjonariuszy Policji - na okoliczności związane z ujawnieniem w samochodzie marki P. (...) o nr rej. (...) konopi innych niż włókniste.		
	protokół oględzin dowód nie budził wątpliwości co do prawdziwości i		

	<p>wiarygodności. Z treści protokołu wynikało, iż w należącym do oskarżonego samochodzie marki P. (...) o nr rej. (...) ujawniono pudełko z zawartością suszu roślinnego</p>		
	<p>protokół użycia wagi</p> <p>brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu</p>		
	<p>protokół użycia testera narkotykowego</p> <p>brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
		<p>zeznania świadek K. P.</p> <p>z uwagi na skorzystanie przez świadek z przysługującego jej prawa do odmowy składania zeznań brak było możliwości wykorzystania ich treści w niniejszym postępowaniu</p>	

	<p>zeznania świadków E. Z., M. K. (1), M. K. (2) i W. W. (2)</p> <p>świadkowie nie mieli wiedzy o zdarzeniach będących przedmiotem niniejszego postępowania</p>		
	<p>opinie biegłego z zakresu informatyki i dane od operatora</p> <p>dowody były nieprzydatne dla ustaleń niniejszego postępowania</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	S. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu z pkt. I. części wstępnej wyroku nie budziły wątpliwości Sądu.</p> <p>Wskazać w tym miejscu jednak należy, iż zgromadzony materiał dowodowy - w tym przede wszystkim konkluzje z opinii biegłego oraz wyjaśnienia oskarżonego -</p>			

zobligował Sąd do zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu i przyjęcia, iż wytworzył on de facto znaczą ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 524,4 grama, a uprawa pozostałych krzewów dopiero pozwoliłaby mu na uzyskanie dalszych 787,3 gramów tego środka odurzającego. Nadto Sąd, opierając się na wyjaśnieniach oskarżonego przyjął za początek czasookresu przypisanego przestępstwa maj 2021 r. (vide: wyjaśnienia na k. 57).

Przestępstwo z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnia ten, kto wbrew przepisom ustawy wytwarza, przetwarza albo przerabia środki odurzające lub substancje psychotropowe albo przetwarza słomę makową. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odrzucających, substancji psychotropowych, lub nowych substancji psychoaktywnych, lub czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od 3 lat. (art. 53 ust. 2)

Czynu z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii dopuszcza się natomiast ten, kto, kto wbrew przepisom ustawy uprawia m.in. konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych a przedmiotem czynu jest uprawa mogąca dostarczyć m.in. znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste.

Uprawa roślin to całokształt zabiegów w produkcji roślinnej, obejmujących siew, sadzenie, pielęgnowanie do momentu zbioru. Uprawa, o której mowa w tym przepisie, obejmuje każdą uprawę konopi (z wyjątkiem konopi włóknistych) bez względu na powierzchnię - art. 4 pkt 28 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Wyłączenie kryterium powierzchni uprawy prowadzi do wniosku, iż przepis dotyczy zarówno uprawy na większej powierzchni, jak i uprawy domowej, na kilkudziesięciu centymetrach kwadratowych.

Oskarżony w swoich wyjaśnieniach w sposób szczegółowy opisał jakie czynności podejmowane przez niego, a związane z zakupem nasion, zasadzeniu ich, a następnie podlewaniu i przycinaniu liści, które to czynności podejmował

w celu uprawy, a następnie uzyskania suszu ziela konopi innych niż włókniste, a jego wyjaśnienia znajdowały potwierdzenie m.in. w protokołach oględzin oraz opinii biegłych przeprowadzonych w sprawie. Uprawa ta była prowadzona wbrew przepisom ustawy, albowiem oskarżony nie posiadał stosownych zezwoleń a cel, w jakim rośliny były uprawiane nie był zgodny z celami, o jakim mowa w przepisach ustawy depenalizujących uprawę konopi innych niż włókniste.

Zachowanie oskarżonego wypełniło jednocześnie także znamiona przestępstwa z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Jak wskazał Sąd Najwyższy (vide: postanowienie z dnia 8 marca 2005r., sygn. akt IV KK 14/05, OSNKW 2005/4/37), wytworzeniem środka odurzającego w sytuacji, gdy inne przepisy ustawy odrębnie penalizują zakazaną uprawę określonej rośliny (np. konopi) oraz zbior z niej takich jej części, które same już są uznawane za środek odurzający, są dopiero takie dalsze czynności podejmowane po zbiorze (np. suszenie), za pomocą których otrzymuje się gotowy środek odurzający

zdatny do użycia, a więc określony preparat danej rośliny (np. susz konopi). Wytworzeniem jest zatem np. pozyskiwanie szyszek, suszenie ziela i przygotowywanie go do suszenia. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, z opinii biegłego wynikało jednoznacznie, że łącznie 524,4 gramów stanowił susz, pozyskany z ziela w postaci liści oraz łodyg już oderwanych i w fazie suszenia. Nie miał przy tym znaczenia fakt, iż biegły jeszcze dosuszał wyrwane już uprzednio przez oskarżonego rośliny, albowiem oskarżony rozpoczął już proces suszenia, oddzielając gałązki od rośliny, a następnie wieszając do suszenia, a także przechowując w kartonie. Oskarżony przy tym jednoznacznie deklarował po co uprawiał rośliny. Pozostałe uzyskane 787,3 gramów środka odurzającego pochodziło ze ściętych krzewów, które dopiero po ich ścięciu, wysuszeniu do stałej masy i następnie oddzielenia liści oraz fragmentów kwiatostanu od zdrewniałych łodyg przez biegłego (vide opinia na k. 149-150). Biorąc zatem powyższe rozgraniczyć należało w opisie czynu ilość środka odurzającego, którą oskarżony wytworzył, a która byłaby możliwa do

uzyskania z hodowanych przez oskarżonego i zabezpieczonych krzewów, jednakże dopiero po przeprowadzeniu względem uprawy określonych czynności, które na potrzeby niniejszej sprawy wykonał biegły. Podkreślić przy tym należy, iż oskarżony wyjaśnił przed Sądem, iż uprawiając ziele konopi zmierzał do jego wytworzenia i spożytkowania na własny użytek.

Powyższa ilość ziela konopi innych niż włókniste, rozpatrywana zarówno łącznie, jak i osobno w ujęciu wytworzonego przez oskarżonego środka odurzającego jak i tego, który uzyskałby prowadząc dalej uprawę ściętych na potrzeby śledztwa w niniejszej sprawie krzewów każdorazowo spełniało kryterium "znacznej ilości" w rozumieniu przepisu art. 53 ust. 2 oraz art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem ilości te były wystarczające do jednorazowego odurzenia co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych.

Sąd Najwyższy wypowiedział się konsekwentnie, że "znaczna ilość" narkotyków to taka, która wystarczy do

jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób (vide: postanowienie SN z 1 lutego 2007 r., III KK 257/06, LEX nr 323801; postanowienie SN z 23 września 2009 r., I KZP 10/09, LEX nr 518123; wyroki SN: z 1 marca 2006 r., III KK 47/05, LEX nr 182794 i z 10 czerwca 2008 r., III K 30/08, LEX nr 418629). Stanowisko takie wspiera doktryna (vide: M. Bojarski, W. Radecki, Przewodnik po pozakodeksowym prawie karnym, Wrocław 1999, s. 248; L. Chruściel, M. Preiss - Mysłowska, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Warszawa 2000, s. 257). Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09, po raz kolejny stwierdził, że znaczną ilość narkotyków należy rozumieć we wskazany wcześniej sposób, tj. ilość wystarczającą do jednorazowego zaspokojenia potrzeb co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. W uzasadnieniu postanowienia z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09, Sąd Najwyższy podkreślił, że nie ma powodu do odstępowania od poglądu, wypracowanego w piśmiennictwie i judykaturze, w tym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że jeżeli przedmiotem czynności

wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to "znaczna ilość" w rozumieniu tej ustawy.

We wszystkich orzeczeniach wskazuje się ilość pozwalająca odurzyć wskazywaną liczbę osób. W wyroku z dnia 28 lipca 2011 r. (II AKa 244/11, LEX nr 1001368), Sądu Apelacyjny w Katowicach wskazał, że w przypadku marihuany za dawkę uznawaną za typową dla odurzenia przyjmuje się z reguły dawkę 1 grama. Powyższe stanowisko znalazło potwierdzenie w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 25 marca 2016 r. (II AKa 63/16, LEX nr 2047161), który uznał, iż aby możliwe było zaspokojenie potrzeb (a zatem odurzenie) jednej osoby konieczna jest co najmniej ilość wynosząca 1 gram, pozwalająca przygotować od 2 do 3 porcji i dopiero zużycie tej ilości stwarza możliwość odurzenia jednej osoby uzależnionej.

Zgodnie z art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona

określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Dla przyjęcia, iż zachodzi zbieg kumulatywny przepisów ustawy, miarodajnym jest stwierdzenie w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, iż zachowanie sprawcy jest zewnętrznym przejawem jednego impulsu woli i to niezależnie od liczby skutków tego zachowania oraz liczby naruszonych przez nie norm. Sprawca, który w warunkach z art. 11 § 2 k.k. wyczerpuje swoim zachowaniem znamiona określone w dwóch lub więcej przepisach ustawy, nie realizuje znamion wielu przestępstw, lecz popełnia jeden czyn odpowiadający przestępstwu stypizowanemu przez zbiegające się przepisy, które wchodząc w skład kumulatywnej kwalifikacji tracą swoją samodzielność.

Utworzony w ten sposób "nowy" typ przestępstwa zagrożony jest karą, której granice wyznacza ustawowe zagrożenie przepisu przewidującego najsurowszą karę (vide: wyrok SA w Katowicach z dnia 24 maja 2013 r., sygn. akt II AKa 563, KZS 2013/10/63).

Łączną kwalifikację z art. 12 § 1 k.k. uzasadniał fakt, iż czyn oskarżonego był rozłożony w czasie i miał miejsce od maja 2021 r. do 20 października 2021 r. Wszystkie zachowania oskarżonego związane z posadzeniem roślin, ich hodowlą, zbiorem ziela konopi innych niż włókniste w tym okresie, popełnione w krótkich odstępach czasu, składały się na jeden czyn ciągły, objęty z góry powziętym zamiarem. Z uwagi na wprowadzenie od dnia 24 czerwca 2020 r. przepisu art. 57b k.k., wprowadzającego surowszą karalność za czyn ciągły, Sąd zobligowany był do uwzględnienia tego przepisu w podstawie wymiaru kary i wymierzenia kary powyżej dolnego progu zagrożenia.

Oskarżony działał umyślnie i w zamiarze bezpośrednim. Brak było przesłanek wyłączających winę i bezprawność popełnionego przez niego czynu, którego karalność jest powszechnie znana.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	II.	S. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czyn z pkt. II. części wstępnej wyroku nie budziły wątpliwości Sądu.

Przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii dopuszcza się ten, kto wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe.

Takie też środki - jak wynikało z treści opinii biegłego - w postaci 3,90 grama ziela konopi innych niż włókniste ujawnione w samochodzie osobowym marki P. (...) o nr rej. (...) posiadał oskarżony, do czego zresztą przyznał się i tym samym wypełnił znamiona czynu z przywołanego wyżej art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Jak wynika z wyjaśnień oskarżonego, susz ten nabył na imprezie, nie pochodził więc z jego uprawy, a tym samym brak było podstaw do przyjęcia tego czynu jako współukaranego przez czyn opisany w pkt. I.

Oskarżony działał umyślnie i w zamiarze bezpośrednim. Brak było przesłanek wyłączających winę i bezprawność popełnionych przez niego czynów, których karalność jest powszechnie znana.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. P.	I. i II.	I. i II.	Oskarżony w zakresie przypisanych mu czynów działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. W chwili popełnienia czynów nie miał zniesionej

ani w znacznym stopniu ograniczonej poczytalności.

W pełni zdawał sobie sprawę z bezprawności przedsięwziętych działań.

W ocenie Sądu wymierzone kary pozbawienia wolności i grzywny czynią zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełniają swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie, postawy poszanowania prawa, wypełniając przy tym dyrektywy wymienione w art. 53 k.k. Wymierzone kary nie przekraczają stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego przestępstwa.

Ustalając wymiar kar Sąd miał na względzie:

a) jako okoliczności obciążające:

- znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych czynów

- godzenie w dobro jakim jest życie i zdrowie

- uprzednią karalność oskarżonego

b) jako okoliczności łagodzące

- przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów i opisanie

okoliczności ich
popęnienia

Dokonując analizy wszystkich okoliczności sprawy mających wpływ na wymiar kary, a także mając na uwadze surowość ustawowego zagrożenia karą, Sąd doszedł do przekonania, że zasadnym będzie zastosowanie wobec oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k. w zakresie czynu z pkt. I.

W ocenie Sądu wymierzenie oskarżonemu kary 3 lat pozbawienia wolności, stanowiącej minimalny próg zagrożenia ustawowego za przestępstwo z art. 53 ust. 2 byłoby niewspółmiernie surowe.

W pierwszej kolejności bowiem - do czego Sąd odniósł się przy wyjaśnianiu zastosowanej podstawy prawnej - rozdzielić należało przywołaną w zarzucie ilość 1311,7 gramów suszu na tę, którą oskarżony faktycznie wytworzył oraz na tę, którą dopiero uzyskałby. Pomimo, iż ilość wytworzonego suszu nadal spełniała kryterium "ilości znacznej" była niższa. Nadto oskarżony złożył wyjaśnienia, w których szczegółowo opisał swój proceder

i przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W ocenie Sądu powyższe przemawia za zastosowaniem nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Stosownie do treści art. 60 § 6 pkt 2 k.k. jeżeli czyn stanowi inną zbrodnię od takiej zagrożonej karą co najmniej 25 lat pozbawienia wolności (art. 60 § 6 pkt 1 k.k.) sąd wymierza karę pozbawienia wolności nie niższą od jednej trzeciej ustawowego zagrożenia.

W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności nie razi łagodnością, a czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadanie w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa, wypełniając przy tym dyrektywy wymienione w art. 53 k.k.

Powyższe rozważania aktualne są także wobec kary 2 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wymierzone kary nie przekraczają stopnia winy

			<p>i społecznej szkodliwości przypisanych przestępstw.</p> <p>Nadto wysokość stawki dziennej grzywny znajdowała swoje uzasadnienie w warunkach osobistych, rodzinnych, sytuacji majątkowej i możliwościach zarobkowych oskarżonego.</p> <p>Ponadto biorąc pod uwagę skalę działania oskarżonego, brak było podstaw do umorzenia postępowania w zakresie czynu II. w trybie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>
S. P.	III.	I. i II.	<p>Sąd wymierzając oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności wymierzył skazanemu minimalną karę łączną, mając przy tym na uwadze, iż ustawodawca wyłączył w chwili obecnej możliwość pełnej absorpcji – karę łączną wymierza się powyżej najwyższej kary jednostkowej, mając na uwadze w szczególności związki podmiotowe i przedmiotowe popełnionych przestępstw, bacząc również na to, by wymierzona kara odpowiadała celom zapobiegawczym i wychowawczym kary.</p> <p>W ocenie Sądu, wymierzona kara łączna jest właściwą reakcją na popełnione przez</p>

			oskarżonego przestępstwa. Przy wybieraniu zasady łączenia kar Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do pełnej kumulacji. Kumulacja kar stanowi dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. P.	IV.	I. i II.	rozstrzygnięcie w przedmiocie dowodów rzeczowych znajdowało swoje oparcie w przepisie art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
S. P.	V.	III.	rozstrzygnięcie w przedmiocie zaliczenia oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresu jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania znajdowało swoje oparcie w przepisie art. 63 § 1 k.k.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach			

uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI.	rozstrzygnięcie w przedmiocie zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu znajdowało swoje oparcie w przepisach § 2, §4, § 17 ust. 1 pkt 2 i § 20 rozporządzenia z dnia 3 października 2016 r. w przedmiocie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu	
VII.	rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu znajdowało swoje oparcie w przepisie art. 626 k.p.k. i było motywowane sytuacją rodzinną i materialną oskarżonego	
7. Podpis		